

**Изборном већу Факултета политичких наука
Универзитета у Београду
Факултет политичких наука
Јове Илића 165**

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА ОДНОСНО ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

за наставно научну област Теорија и методологија социјалног рада

Одлуком Изборног већа Факултета политичких наука Универзитета у Београду формирана је Комисија за писање реферата о кандидатима пријављеним на расписан конкурс за избор ванредног професора, односно избор редовног професора за наставно-научну област Теорија и методологија социјалног рада, у саставу: професор др Мира Лакићевић, професор др Милосав Милосављевић и професор др Ив Недељковић. Комисија подноси Изборном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс објављен у листу „Послови“ од 14.03.2012., пријавио се један кандидат – др Невенка Жегарац, ванредни професор на Факултету политичких наука за наставно научну област Теорија и методологија социјалног рада. Комисија је прегледала пријаву кандидата и дошла до закључка да професор др Невенка Жегарац испуњава услове прописане конкурсом и њена пријава је узета у разматрање на основу Закона о високом образовању (Службени гласник РС, број 76/2005. и 100/ 07, аутентично тумачење и 97/08), Статутом Факултета политичких наука и Критеријумима за стицање звања наставника Универзитета у Београду .

Биографски подаци

Невенка Жегарац је рођена 23. 05. 1968. године у Крушевцу. Дипломирала је на Факултету политичких наука, Смеру за социјални рад и социјалну политику 1990. године са проценом оценом 9,44. Последипломске студије је завршила на истом Факултету, на смеру за Савремени социјални рад, где је 1996. године одбранила магистарску тезу под називом "Емпатија у професионалном односу социјалног радника. Докторску дисертацију под називом "Методе социјалног рада у заштити

деце од злостављања и занемаривања" одбранила је на помњуром Факултету 2002. године.

Током последипломских студија завршила је више стручних курсева и тренинга од значаја за област теорије и методологије социјалног рада. Завршила је уводни курс из групне анализе (1993-1994) први од два степена Лондонског института за групну анализу. Од 1992 до 1996. похађала тренинге из психодраме, у организацији Југословенске психодрамске асоцијације, под супервизијом Британске психодрамске асоцијације. Завршила је први степен едукације из системске породичне терапије (1998-1999) и више тренинга из медијације. Од 1997 до 2000. године похађала специјалистичку едукацију "Третман и превенција злостављања и занемаривања деце" (Child Abuse and Neglect Treatment and Prevention), у организацији The Children Mental Health Alliance Foundation, NY, and OSI, NY.

На Факултету политичких наука ангажована је на пословима сарадника-демонстратора од 1992. године на предмету Социјални рад с појединцем. На основу одлуке Изборног већа Факултета политичких наука и сагласности Стручног већа за правне, политичке и науке о одбрани и заштити 1994. заснива радни однос као асистент приправник, затим 1998. године као асистент.

Након избора у звање доцента, 2003. године, ради на предмету "Социјални рад с појединцем", од школске 2004/5 – 2007/8 године организовала и водила академске специјалистичке студије из Медијације на истом Факултету, где је водила два специјалистичка предмета: "Посредовање између жртава и преступника" и "Посредовање и културне различитости". Као доцент и асистент је учествовала у организовању и праћењу стручне праксе студената основних студија. Као асистент учествовала у извођењу вежби и на предметима "Методе и технике социјалног рада I" и "Социјални рад са групом".

Од 2007. године је ванредни професор на предметима "Социјални рад с појединцем" и „Социјални рад са децом и младима“ где организује и изводи предавања и вежбе за студенте смера за социјалну политику и социјални рад Факултета политичких наука. Руководилац је мастер студија на смеру за социјални рад, где организује и изводи предавања и вежбе на предмету „Вођење случаја у социјалном раду“. На докторским студијама Факултета политичких наука предаје на предмету „Теорија и методологија социјалног рада“.

Ментор и члан комисије на више дипломских, специјалистичких, магистарских, мастер и докторских радова студената Факултета политичких наука.

Научно-истраживачки рад

Од последњег изборног периода проф. др Невенка Жегарац објавила је самостално или ко-ауторски пет монографија и дванаест радова који су објављени у зборницима и научним часописима. Ови радови и копије њихових рецензија су

достављени комисији и она је имала могућност да прегледа радове. Неки од прегледаних радова се тренутно користе као обавезна или шира литература на предмету „Социјални рад са поједником“, „Социјални рад са децом и младима“ и „Вођење случаја у социјалном раду“, а као шира литература и на Филозофском факултету и Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду.

Основне области научног и истраживачког интересовања проф. др. Н. Жегарац су злостављање и занемаривање деце, насиље у породици, трговина децом, непрофитни сектор, медијација, родна перспектива у социјалном раду, стандардизација социјалних услуга и изградња регулаторних механизма и система квалитета у области социјалне заштите.

Након избора у звање ванредног професора учествовала у више научно-истраживачких пројеката:

- **2007 - 2010** "Подршка стратегији развоја социјалне заштите", Министарство за рад и социјална питања и ДИФИД, међународни развојни пројекат.
- **2008 - 2011.** Политике родне равноправности: образовање као показатељ родне равноправности" који је подржавало Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије, број 159011.
- **2011** - Истраживач на пројекту „Криминал у Србији: феноменологија, ризици и могућности социјалне интервенције, Института за криминолошка и социолошка истраживања: (пројекат бр 47011).
- **2011** - Истраживач на пројекту „Родна равноправност и култура грађанског статуса: историјска и теоријска утемељења у Србији“ (пројекат бр 47021).
- **2011** - Руководилац истраживачког пројекта: „Унапређење социјалне заштите за рањиве групе деце и њихове породице“, Уницеф и ФПН БУ

У претходном изборном периоду, од избора у звање доцента 2002. године учествовала је у више научно-истраживачких пројеката:

- **2005.** Руководилац пројекта и ко-аутор истраживања *"Трговина децом у Србији и Црној Гори"*, организованом од стране Save the Children, канцеларија у Београду.
- **2006.** Руководилац и ко-аутор истраживачког пројекта *"Стандарди и лиценцирање локалних услуга социјалне заштите"*, подржаног од стране UNDP-а и Министарства за рад, запошљавање и социјалну политику РС.
- **2006. - 2007.** Национални истраживач у регионалном истраживању *"Ризици од трговине и резилентност деце у југоисточној Европи"* у оквиру Регионалног Save the Children програма за борбу против трговине децом.

Пре избора у звање доцента учествовала је у више домаћих и међународних научно-истраживачких пројеката, организованих од стране Института за социјалну политику и UNHCR (1993. *"Породице избеглица у Југославији"*), Центра за филантропију Универзитета у Индијани (*"Улога непрофитног сектора у социјалној политици Србије"*, 1995-1996, Research Support Scheme, HESP, Central European

University in Prague), Научно –истраживачког центра за социјални рад и социјалну политику ФПН ("*Превенција, рано откривање и заштита деце жртава насиља*", 1996-1999).

Од избора у звање ванредног професора, проф. Жегарац је активно учествовала у разноврсним наставним и научним активностима.

Рецензирала је више радова за часопис „Темида“, "Социјална мисао", „Генеро и СМ: Часопис за управљање комуницирањем/*Communication management* и Љетопис социјалног рада/ *Annual of Social Work*. Рецензирала је две научне монографије и више стручних публикација и програма обуке акредитованих у систему социјалне заштите.

Уредила је, заједно са проф. др Тамаром Цамоњом Игњатовић зборник „Теоријске основе медијације – Перспективе и Доприноси“ 2009. године.

Учествовала и излагала на више научних и стручних скупова у земљи и иностранству. Од избора у звање ванредног професора учествовала и излагала радове на следећим међународним и домаћим научним и стручним скуповима са објављеним рефератима и аспрактима:

1. 2009. „Street Children in Serbia – Coping, Agency and Resilience“ International Conference on Coping and Resilience, Dubrovnik – Cavtat, October 3-6 2009, Међународна конференција са публикованим апстрактом – рефератом.(P 72 - 0,5 бодова).
2. 2010. „Помоћ жртвама и реформа система социјалне заштите у Србији“. „Права жртава и ЕУ: изазови пружања помоћи жртвама“ Виктимолошко друштво Србије. Београд, 11 и 12 новембар 2010.г., Међународна конференција, пленарно излагање и са публикованим апстрактом – рефератом. (P 64 – 1,5 бодова).
3. 2010. „Трговина децом у Србији – Деца говоре“. Регионална Конференција Савета Европе „Детињство без насиља“, Београд, 19. 11. 2010.(P 72 - 0,5 бодова).
4. 2011. „Деинституционализација: од пројеката до одрживих системских решења“. Трансформација резиденцијалних установа за децу и развијање одрживих алтернатива, Београд 14-15 Април, 2011 пленарно излагање на стручном скупу са међународним учешћем. (P71-1,5 бодова).
5. 2011. „Деца улице - законодавни оквир: Како осигурати примену међународних стандарда на локалном нивоу“. Street Involved Children: Our Responsibility, 7-8, June, 2011, Belgrade, Serbia. Међународна конференција Save the Children Alliance - пленарно излагање. (P 72 - 0,5 бодова).
6. 2011. „Евиденција и документација у социјалној заштити“ стручни скуп у организацији АЦСР, Крагујевац 01.- 02. 12. 2011.
7. 2012. „Tracking the decision-making processes for children in care in the context of deinstitutionalization in Serbia“; Social Work and Social Development 2012:

- Action and Impact, IASSW, IASW Conference, Stockholm, Sweden 9-12 July 2012. са публикованим апстрактом .(P 72 - 0,5 бодова).
8. 2012. „Expectations of new community based services for children with disability – parent’s perspective“ Social Work and Social Development 2012: Action and Impact IASSW, IASW Conference Stockholm, Sweden 9-12 July 2012. са публикованим апстрактом .(P 72 - 0,5 бодова).
 9. 2012. „The level of Parental Stress among the parents of children with disabilities“ Social Work and Social Development 2012: Action and Impact IASSW, IASW Conference Stockholm, Sweden 9-12 July 2012. са публикованим апстрактом. .(P 72 - 0,5 бодова).

Пре избора у звање ванредног професора, проф. др Жегарац је учествовала на више научних и стручних скупова у земљи и иностранству са објављеним рефератима и аспрактима, од којих овом приликом помињемо следеће: међународну коференцију "Породично насиље, заступање, интервенције, процена, истраживање и превенција" (5th International Conference on Family Violence: Advocacy, Assessment, Intervention, Research, Prevention and Policy), Family Violence and Sexual Assault Institute and Children's Institute International, са публикованим апстрактом-рефератом: "Family Violence in FR Yugoslavia", San Diego, CA; 2002. године домаћи стручни скуп са међународним учешћем "Стандардизација у социјалним службама", организован од стране УНИЦЕФ-а и Министарства за социјална питања; 2004. године европску научну конференцију "Промовисање интердисциплинарног приступа у заштити деце" (Promoting Interdisciplinary Approaches to Child Protection, IX ISPCAN Regional European Conference on Child Abuse and Neglect) Warsaw, Poland; 2005. године међународна школа социјалног рада, конференција "Социјални рад са малолетним преступницима – (Social work with Juvenile Offenders: "Juvenile Offending & Different Interventions"), међународног универзитетског центра у Дубровнику (IUC), Хрватска, са публикованим апстрактом-рефератом "Designing a program outcome evaluation - understanding and measuring program outcomes".

Учешће у домаћим и међународним научно-истраживачким пројектима, уређивачки рад и саопштења на конференцијама указују на искуство у научној размени и обухватност научног интересовања и делатности проф др. Н. Жегарац у области теорије и методологије социјалног рада.

Списак објављених радова након избора у звање ванредног професора (2007-2012)

Објављени чланци у часописима и зборницима радова након избора у звање ванредног професора 2007. године:

1. Хрнчић, Ј. Жегарац, Н (2008). Инструменти за процену ризика за сукоб са законом код деце и младих, *Зборник Института за криминолошка и*

социолошка истраживања, Вол. XXVIII/ број1-2, ИССН 0350-2694 УДК 343 (Р22 – 2 бода).

2. Џамоња Игњатовић, Т., Жегарац, Н. (2008). Ресторативна правда између филозофије и емпирије у: Подунавац, М. (ур.) Годишњак 2008, Београд: Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, Година II, Број 2, 452-464, ИССН 1820-6700 ЦОБИСС.СР-ИД 1457746042008452-464. (Р61 – 2 бода).
3. Жегарац, Н. (2009). Неутралност и моћ у медијацији – преиспитивање одрживости концепата, у: Џамоња Игњатовић, Т. и Жегарац, Н. (Едс.) *Теоријске основе медијације – Перспективе и Доприноси*. Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 978-86-83797-72-1. стр. 41-57. (Р61 – 2 бода).
4. Џамоња Игњатовић, Т. Жегарац, Н. Поповић, Д. и Духачек, Д. (2009). Истраживање ставова према родној равноправности у систему високошколског образовања у Вујачић, И. (ур.) Годишњак 2009, Београд: Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, Година III, Број 3, 697-712, ИСБН 1820-6700 ЦОБИСС.СР-ИД 145774604, УДЦ 305-055.1/2, 378.014.3(497.11). (Р61 – 2 бода).
5. Жегарац, Невенка, Џамоња-Игњатовић, Тамара . Квалитативне и квантитативне методе процене. У: *Инструменти процене у социјалној заштити : упитници, скале и технике*. Београд: Центар за примењену психологију, 2010. 174 стр., граф. прикази, табеле. стр. 4-17. ИСБН 978-86-83797-75-2. [ЦОБИСС.СР-ИД [172475148](#)] (Р 22 , 2 бода).
6. Жегарац, Н. (2011). Дете са сметњама у развоју у систему социјалне заштите. У: М. Митић (ур.) *Деца са сметњама у развоју – потребе и подршка*. Београд: Републички завод за социјалну заштиту, 47-55. ИСБН 978-86-88171-03-8 ЦОБИСС.СР-ИД 182978572. (Р22 – 2 бода).
7. Жегарац, Н. (2011). Посета породици и организација испитивања у домаћинству. У: М. Митић (ур.) *Деца са сметњама у развоју – потребе и подршка*. Београд: Републички завод за социјалну заштиту, 91-97. ИСБН 978-86-88171-03-8 ЦОБИСС.СР-ИД 182978572. (Р22 – 2 бода).
8. Ишпановић-Радојковић, В., Жегарац, Н. (2011). Дефиниције злостављања и занемаривања детета. У: В. Ишпановић-Радојковић (ур.) *Заштита детета од злостављања и занемаривања – Примена Општег протокола*. Београд: Центар за права детета, 11-20. ИСБН 978-86-83109-49-4 ЦОБИСС.СР-ИД 187409932. (Р22 – 2 бода).
9. Срна, Ј. И Жегарац, Н. (2011). Интервенције за заштиту детета од злостављања и занемаривања. У: В. Ишпановић-Радојковић (ур.) *Заштита детета од злостављања и занемаривања – Примена Општег протокола*. Београд: Центар за права детета, 83-98. ИСБН 978-86-83109-49-4 ЦОБИСС.СР-ИД 187409932. (Р22 – 2 бода).
10. Жегарац, Н. и Вујовић, Р. (2011). Интервенције центра за социјални рад у заштити детета од злостављања и занемаривања. У: В. Ишпановић-Радојковић (ур.) *Заштита детета од злостављања и занемаривања – Примена Општег протокола*. Београд: Центар за права детета, 99-141. ИСБН 978-86-83109-49-4 ЦОБИСС.СР-ИД 187409932. (Р22 – 2 бода).
11. Жегарац, Н. (2011). Помоћ жртвама и реформа социјалне заштите у Србији. У: В. Николић-Ристановић & С. Ћопић (ур.) *Права жртва и ЕУ*. Београд: Виктимолошко друштво Србије & Прометеј, 179-188. (Р22 – 2 бода).
12. Џамоња Игњатовић, Т., Хрнчић, Ј. и Жегарац, Н. (2011). Инструменти за процену младих са антисоцијалним понашањем. Зборник Института за криминолошка и

Објављене монографије након избора у звање ванредног професора 2007. године

1. Жегарац, Н. и Бркић, М. (2007) *Развој локалних услуга – ка стандардима квалитета*. Фонд за социјалне иновације и УНДП. ИСБН 987-86-83939-21-3 (Р13-5 бодова).
2. Жегарац, Н. (2007). *Деца говоре – ризик од трговине људима и резилијентност деце у југоисточној Европи*. Београд: Save the children UK и Центар за права детета, ИСБН 987-86-83939-21-3. (Р13-5 бодова)
3. Žegarac, N. (2007). *Children Speak Out: Tarficking Risk and Resilience in Southeast Europe. Serbia report*. Belgrade: Save the Children UK and Child Rights Centre. ISBN 978-86-83939-22-0; COBISS. SR-ID 140603916. (Р12-7 бодова).
4. Жегарац, Н., Бркић, М. и Џамоња Игњатовић, Т., (2010). *Оперативно планирање у центрима за социјални рад*. Београд: Републички завод за социјалну заштиту. ИСБН 978-86-88171-02-1. ЦИП 364-3:005.511. (Р13-5 бодова)

Уређивање колективне монографије након избора у звање ванредног професора 2007. године

1. Џамоња Игњатовић, Т. и Жегарац, Н. (ур.) (2009) *Теоријске основе медијације – Перспективе и Доприноси..* Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 978-86-83797-72-1. (Р34-2 бода)
2. Жегарац, Н. и Џамоња Игњатовић, Т. (2010). *Инструменти процене у социјалној заштити – упитници, скале и технике*. Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 987-86-83797-75-2. (Р34-2 бода)

Списак објављених радова до избора у звање ванредног професора (1995-2006)

Објављени чланци у часописима и зборницима радова до избора у звање ванредног професора

1. Станисављевић, Н. (1995) "The profile of the Voluntary Sector in Eastern and Central European Countries, Case of Yugoslavia", edited by Kolaric, Z., Ružica, M. and Svetlik, I. , *Družboslovne rasprave*, Volume XI- number 19-20. 95-114.
2. Станисављевић, Н. (1995) "Добровољни сектор и социјална политика", *Социјални рад и социјална политика*, бр.2-3.
3. Станисављевић, Н. (1996) "Емпатијска вештина у социјалном раду", *Социјални рад и социјална политика*, *Зборник радова III*. Београд: Факултет политичких наука Универзитета у Београду, стр. 271-281.

4. Обретковић, М. и Жегарац, Н. (1998) "Центри за социјални рад и улога органа старатељства у превенцији и заштити деце од насиља", у: Милосављевић, М. *Насиље над децом*, стр. 297-321. Београд: Факултет политичких наука Универзитета у Београду.
5. Жегарац, Н. и Бркић, М. (1998) "Насиље међу родитељима школске деце-резултати истраживања", *Темида, часопис о виктимизацији, људским правима и роду*, бр. 4, стр. 19-26.
6. Жегарац, Н. (1999) "Добровољни сектор и социјална политика", у: Милосављевић, М. и Видановић, И., *Социјални рад и добровољне социјалне активности*, стр.49-72. Београд: Научно-истраживачки центар за социјални рад и социјалну политику Факултета политичких наука Универзитета у Београду.
7. Жегарац, Н. (1999) "Фондација Споменица солидарности", у: Милосављевић, М. и Видановић, И. *Социјални рад и добровољне социјалне активности*, стр.195-207. Београд: Научно-истраживачки центар за социјални рад и социјалну политику Факултета политичких наука Универзитета у Београду.
8. Жегарац Н., "Социјални рад и промене у Југословенској породици", У: *Социјални рад и социјална политика*, Београд, бр 3-4/ 1999, 40-47;
9. Жегарац, Н. (2001) "Поступак вођења случаја злостављања и занемаривања деце у центру за социјални рад", у: Срна, Ј. (уредник) *Од групе до тима- Мултидисциплинарно усавршавање стручњака у систему заштите деце од злостављања и занемаривања*. Београд: Центар за брак и породицу.
10. Жегарац, Н. (2001) "Изградња мултидисциплинарних тимова - садржај и процес рада", у: Срна, Ј. (уредник) *Од групе до тима- Мултидисциплинарно усавршавање стручњака у систему заштите деце од злостављања и занемаривања*. Београд: Центар за брак и породицу.

Објављене монографије и поглавља у монографијама до избора у звање ванредног професора 2007. године

1. Станисављевић, Н. (1996) III део, поглавље "Вештине социјалног рада" у: Видановић, И. *Појединац и породица, методе, технике и вештине социјалног рада*. Београд: Београд: Научно-истраживачки центар за социјални рад и социјалну политику Факултета политичких наука Универзитета у Београду. Поновљена издања 1997, 1998, 2002, 2005 године. ИСБН 86-904183-3-4. (Рецензенти: проф. др Војин Матић, проф. др. Душан Петровић, проф. др. Милосав Милосављевић, Факултет политичких наука, БУ)
2. Жегарац, Н. и Бркић, М. (1998) Поглавље III Насиље у породици, "Насиље у породици-могућности заштите и превенције" у: Милосављевић, М., редактор, *Насиље над децом*, стр. 79-121. Београд: Факултет политичких наука Универзитета у Београду. (Рецензент: проф. др Јелена Влајковић, Филозофски факултет, БУ)

3. Жегарац, Н., Мијановић, Љ., Обретковић, М., Пејаковић, Љ., Симоновић, И. и Стевановић, И. (2001) Поглавља: "Операционалне дефиниције злостављања" (стр. 31- 40), "Кораци у заштити детета од злостављања" (стр. 77-156), у: *Заштита детета од злостављања – Приручник за центре за социјални рад и друге службе*. Београд: Југословенски центар за права детета. Поновљено издање 2004. године. ИСБН 86-831109-18-6. (Рецензенти: проф. др Марина Комар-Јањић, Правни факултет, БУ и проф. др Вероника Ишпановић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, БУ).
4. Жегарац, Н. (2002) "Стандардизација функција или функционална стандардизација – прилог редефинисању приступа социјалној заштити деце", *Социјална мисао*, Бр. 4, октобар- децембар.
5. Жегарац, Н. и Џамоња – Игњатовић Т. (2002) "Развојно стабло стандарда – процес изградње", *Социјална мисао*, Бр. 4, октобар- децембар.
6. Жегарац, Н. (2004) "Интервју са ненасилним родитељем", у: Милосављевић М. (ред.) *Злостављање и занемаривање деце*, стр. 33-37. Београд: Социјално-хуманитарно удружење "Сачувајмо децу". ИСБН 86-906063-0-0
7. Жегарац, Н. (2004) "Планирање услуга и мера", у: Милосављевић М. (ред.) *Злостављање и занемаривање деце*, стр. 64-75. Београд: Социјално-хуманитарно удружење "Сачувајмо децу". ИСБН 86-906063-0-0.
8. Жегарац, Н. (2005) "Заштита деце од трговине људима - изградња система", *Темида, часопис о виктимизацији, људским правима и роду*, бр. 4.
9. Жегарац, Н. (2006) "Омбудсман: заштитник грађана и посредник у споровима", у: Џамоња-Игњатовић, Т. и Жегарац, Н. (уредници) *Медијација - концепти и контексти*, стр. 224-233. Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 86-83797-44-9.
10. Жегарац, Н. (2004) *Деца која чекају – изазови и трендови професионалне праксе у заштити деце од злостављања*. Београд, Save the children UK, Центар за права детета; ИСБН 86-83939-12-X. (Рецензенти: проф. др Милосав Милосављевић, Факултет политичких наука, БУ и проф. др Вероника Ишпановић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију БУ).
11. Жегарац, Н., Бауцал, А. и Гвозден, У. (2005) *Ничија деца-трговина децом у Србији и Црној Гори*, Београд, Центар за евалуацију, тестирање и истраживање, Саве тхе цхилдрен УК; ИСБН 86-83939-15-4 (Рецензент: проф. др Весна Николић-Ристановић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију БУ).
12. Ишпановић-Радојковић, В., Игњатовић, Т., Вујовић, Р., Севановић, И., Српа, Ј. и Жегарац, Н. (2006) Поглавља I, III и V: "Дефиниције злостављања и занемаривања" (стр. 13-18), "Процена ризика, безбедности, стања и потреба детета и породице" (стр. 36-44), "Интервенције центра за социјални рад у заштити деце од злостављања и занемаривања" (стр. 52-69). *Приручник за примену општег протокола за заштиту деце од злостављања и занемаривања*. Београд: Центар за права детета. ИСБН 86-83109-39-9. (Рецензент: проф. др Margaret Lynch, консултант Уницефа).
13. Џамоња-Игњатовић, Т. и Жегарац, Н. (уредници) (2006) *Медијација - концепти и контексти*. Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 86-

83797-44-9. (Рецензенти: проф. др Драган Попадић, Филозофски факултет БУ и Вера Деспотовић-Станаревић, ГЦСР).

Анализа научних радова проф. др Невенке Жегарац након избора у звање ванредног професора (2007-2012)

1. Научна монографија *Деца говоре – ризик од трговине људима и резилијентност деце у југоисточној Европи*. Београд: Save the children UK и Центар за права детета, Жегарац, Н. (2007). ИСБН 987-86-83939-21-3. (Рецензент, проф. др Смиљка Томановић, Универзитет у Београду, Филозофски факултет).

Механизми и процеси трговине и експлоатације на макро, интерперсоналном и индивидуалном нивоу разматрани су на основу шестомесечног квалитативног теренског истраживања. Подаци су прикупљени методом дубинског полуструктуисаног интервјуа (38 интервјуа) и током 14 тематских фокус група с децом и младима који живе или раде на улицама (укупно 81 испитаник). Коришћени су и подаци добијени током интервјуа и фокус група с представницима институција и служби које се баве заштитом деце и трговином људима, те подаци из релевантних истраживања, међународних и националних докумената.

Студија има за циљ да изнутра осветли живот и свет деце улице о коме одрасли (родитељи, стручњаци, професионалци, креатори политике) мисле да довољно знају. То «мишљено знање» је, као и у случају неких других друштвених појава, извор стереотипа, од којих је чини се највећи да су деца улице пасивне жртве околности у којима су се затекли. Ова студија на зналачки и убедљив начин показује и доказује ову заблуду. Она такође успева и у свом другом циљу – да пружи емпиријску основу за обликовање програма, мера и активности помоћи и заштите за ову категорију деце чија су права многоструко угрожена.

У намери да покаже перспективу детета као друштвеног актера у сагледавању и обликовању властитог живота, ауторка истраживања проф. др Жегарац је развила и на добар начин комплементарно применила различите квалитативне технике истраживања, укључивши и неке иновативне (снимање свог радног дана). Ова добра истраживачка пракса покреће и етичка питања и поставља методолошке основе за истраживачке подухвате будућих истраживача ове друштвено осетљиве теме.

У настојању да се осветли матрикс фактора и феномена који дефинишу свакодневни живот деце на улици, успешна и детаљна анализа је вођена унутар еколошког аналитичког оквира: од макро друштвено–економског контекста и нормативно-институционалног оквира, преко мезо нивоа породице, институција и улице – као живљеног окружења деце, до нивоа групе и индивидуе. Посебно је

вредно поглавље које је фокусирано на дечију свакодневницу: њихове активности, искуства, изборе, стратегије и решења.

Студија је на валидан и заснован начин показала и доказала да се у свакодневном животу деце улице одиграва читав спектар угрожавања и кршења дечијих права, а да је трговина децом само последња карика у низу ризика. Студија је такође показала и да испитивана деца нису жртве околности, већ компетентни и аутономни актери у суочавању са ризицима живота и рада на улици. На основу тога – закључак је ауторке да политика усмерена ка овој деци мора уважити и инкорпорирати сложеност мултипликованих фактора ризика, као и компетентност и аутономност субјеката заштите и помоћи.

Ова студија је рађена у оквиру међународног истраживачког пројекта „Ризици од трговине и резилијентност деце у југоисточној Европи“, и објављена је и на енглеском језику (Žegarac, N. (2007). *Children Speak Out: Trafficking Risk and Resilience in Southeast Europe. Serbia report*. Belgrade: Save the Children UK and Child Rights Centre. ISBN 978-86-83939-22-0; COBISS. SR-ID 140603916.)

2. Научна монографија ***Развој локалних услуга – ка стандардима квалитета***. Фонд за социјалне иновације и УНДП, Београд 2007, стр. 196, Жегарац, Н. и Бркић, М.; ИСБН 987-86-83939-21-3 (Рецензент др Весна Бошњак)

Предмет анализе у оквиру ове монографије су услуге у надлежности локалне самоуправе: помоћ и нега у кући, клубови и дневни центри за стара лица, клубови за децу и младе и прихватилишта и прихватне станице. Истраживање је спроведено у шест градова Србије и обухватило је укупно 13 организација и служби владиног и невладиног сектора које пружају анализиране услуге. Циљ истраживања је стицање бољег увида у актуелно стање и потребе локалних самоуправа, служби и организација које пружају услуге на локалном нивоу ради утврђивања могућности развоја и унапређења квалитета услуга у стручном и организационом погледу.

У монографији су приказани основни концепти у вези с развојем и имплементацијом стандарда услуга и развојем система квалитета у социјалној заштити на принципима добре праксе и њиховом повезаношћу са целокупном регулацијом система. Овај оквир за анализу се надограђује у трећем делу студије где се доследно укључују сазнања из истраживања из шест локалних заједница и организација које пружају горе наведене услуге.

Налази истраживања указују на предности и недостатке различитих организационих модела у пружању услуга, неизграђен систем идентификовања и међусобног упућивања корисника, широко дефинисане циљне групе и критеријуме за коришћење услуга. Спецификовани су основни и проширени садржаји услуга сходно искуствима испитиваних служби. Недовољно развијена методологија процене и планирања има за резултат низак степен индивидуализације услуга и учешће корисника у одлучивању. Већина истраживањем обухваћених служби нема јасно утврђене механизме утврђивања ефеката услуга и задовољства корисника, те

најчешће прате сопствену ефикасност, а не и ефекте рада. Готово ни једна од испитиваних служби нема утврђене процедуре и поступке за прихват и испитивање примедби, притужби и жалби корисника. Уочљива је разлика у степену развоја услуга у општинама које су развиле плански приступ систему социјалне заштите и социјалне политике, преузеле лидерство и одговорност за развој система. Ове општине су у великој мери идентификовале приступачне и потенцијалне партнере у заједници и формирале мултиресорска саветодавна и радна тела за развој услуга. Домети реформских напора су нужно ограничени недовољно развијеним локалним стручним и инспекцијским службама за социјалну заштиту. Основне препоруке указују на потребу системске координације и стратешког планирања уз дефинисање заједничких циљева на локалном нивоу, потребу успостављања базе података, изградњу стандарда и механизма за контролу квалитета.

Ова студија представља пионирски покушај синтезе постојећих искустава ради успостављања система квалитета у социјалној заштити Србије, а садржај монографије је далеко шири од оног што се очекује ишчитавањем циљева и методологије истраживања, што рефлектује богато научно и стручно искуство аутора и њихов и рад на реформи система социјалне заштите.

Указујемо да се ова монографија користи као основна литература на мастер студијама социјалног рада на предмету Менаџмент социјалног рада на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

3. Научна монографија ***Инструменти процене у социјалној заштити – упитници, скале и технике***. Београд: Центар за примењену психологију. Жегарац, Н. и Џамоња Игњатовић, Т. (2010). ИСБН 987-86-83797-75-2. (Рецензија проф. др Марија Митић, проф. др. Панта Ковачевић, Филозофски факултет и проф. др Мирослав Бркић, Факултет политичких наука, Универзитет у Београду).

Публикација представља резултат значајног напора да се прикупе, класификују, уреде и систематизују корисни и у непосредној пракси примењиви инструменти процене за различите области и намене у социјалној заштити. Холистички приступ процени укључује сагледавање проблема и потреба корисника у сложенем контексту социјалне, физичке, психолошке и економске ситуације појединца, породице и уже социјалне средине. То захтева теоријски еклектичан и идиографски приступ обучених стручњака који разматрају проблеме, потребе, ризике, снаге и ресурсе како би на најцелисходнији начин организовали пружање услуга и мера. Овако постављени циљеви процене претпостављају мултиметодски приступ, коришћење квалитативних и квантитативних метода чиме се унапређује обухватност, поузданост и валидност прикупљених података и изведених закључака.

Публикација је продукт вишегодишњег рада на развоју стандарда услуга у социјалној заштити, посебно стандарда који регулишу праксу центара за социјални рад. Избор упитника, скала и техника је сачињен са циљем да омогући обухватну процену која постаје основ планирања и пружања услуга. Посебна пажња је

усмерена на укључивање упитника и техника које доприносе активирању и учешћу корисника и породице у процени из чега следи и њихова партиципација у планирању индивидуализованих услуга.

У првом делу публикације су прегледно изнети основни принципи процене уз приказ специфичности квантитативне и квалитативне процене, направљен преглед и намена инструмената са освртом на неопходне метријске карактеристике. У даљем тексту дат је систематичан приказ инструмената који могу да се примењују у социјалној заштити са ознаком степена препоруке од стране самих ауторки (високопрепоручени, препоручени и допунски или алтернативни), уз јасне критеријуме на основу којих се инструменти препоручују. Инструменти су доследно класификовани и детаљно приказани уз доследну и прегледну структуру текста за сваки: назив, аутор, област процене, опис и упутство, скоровање (где је предвиђено) и стандардизација, односно метријске карактеристике.

Посебан допринос ове публикације је у укључивању значајних техника за процену у области социјалне заштите као што су инструменти за процену срединских услова и интеракција породице са средином и оних који процењују ризике код деце и старијих особа. Ова публикација представља основ за раскид са праксом процене у социјалном раду и у социјалним службама која се заснива на личним преференцијама, субјективном гледању, и усменом предању, што свакако доприноси ојачавању професионалаца и подстиче промене обезбеђењем основних средстава за обављање савремене праксе.

Указујемо да се ова монографија користи као основна литература на мастер студијама социјалног рада на предмету Вођење случаја у социјалном раду и као шири литература на предмету Социјални рад са децом и младима на основним студијама социјалног рада и социјалне политике на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

4. Научна монографија ***Оперативно планирање у центрима за социјални рад***. Београд: Републички завод за социјалну заштиту, аутори Жегарац, Н., Бркић, М. и Џамоња Игњатовић, Т., (2010). ИСБН 978-86-88171-02-1. ЦИП 364-3:005.511. (Рецензенти проф. др Мира Лакићевић, проф. др Милосав Милосављевић, Факултет политичких наука и проф. др Александар Југовић, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду)

Монографија „Оперативно планирање у центрима за социјални рад“ настала је као резултат дугогодишњег искуства аутора у развијању интегралног модела социјалне заштите, у којем се интерно и екстерно планирање јављају као једни од кључних елемената. У књизи је на логичан и практичан начин приказан процес планирања, који се састоји из три фазе: предпланирање, планирање и реализација.

У монографији се излаже критички преглед досадашње праксе планирања социјалне заштите у локалној заједници и центрима за социјални рад и нарочито разматра дугогодишњи немаран однос државе и самих запослених према

планирању, недостатак иновација и неприлагођавање променама. То је, како сами аутори констатују, резултирало углавном пасивном и недовољно видљивом положају центра за социјални рад у локалној заједници и у крајњем исходу утицало на квалитет услуга намењених корисницима.

Монографија се састоји из три основна дела. Први део, под називом „Смисао и значај планирања“, обрађује сврху планирања, врсте планова и приступе планирању, приказује резултате анализе актуелне праксе планирања у центрима за социјални рад и дефинише гледиште аутора о месту годишњег плана у другим активностима центра. Други део монографије под називом „Процес планирања“, излаже фазе, кораке, поступке и методе за доношење годишњег оперативног плана у центру за социјални рад у оквиру три фазе (предпланирање, планирање и реализација плана) и дванаест корака у оквиру тих фаза. У трећем делу монографије дати су прилози, који имају за циљ да обезбеде формуларе као „алатке“ које олакшавају формирање појединих поступака у планирању и документовање самог плана. На крају је наведена савремена домаћа и страна литература која указује на добро познавање и праћење ове области.

У монографији су са теоријског а потом и са практичног становишта, дефинисане области, кораци, методе, технике и поступци за доношење годишњег оперативног плана у центру за социјални рад. Овим је створен основни оквир који може да одговори на потребе различитих центара и локалних заједница, које се разликују по броју становника, финансијким средствима, постојећим капацитетима и стручним кадровима. Монографија даје значајан допринос оснаживању стручних капацитета радника у социјалној заштити и унапређењу квалитета услуга за кориснике. Користећи савремена научна сазнања и практична искуства у овој области, аутори су написали публикацију, која има несумњиви научни, стручни и апликативни квалитет.

Указујемо да се ова монографија користи као основна литература на мастер студијама социјалног рада на предмету Менаџмент социјалног рада на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

5. Поглавља „Дефиниције злостављања и занемаривања детета“, „Интервенције за заштиту детета од злостављања и занемаривања“, и „Интервенције центра за социјални рад у заштити детета од злостављања и занемаривања“, у научној монографији. **Заштита детета од злостављања и занемаривања – Примена Општег протокола**, Ишпановић-Радојковић, В. (ур.) (2011) Београд: Центар за права детета, 99-141. ИСБН 978-86-83109-49-4 ЦОБИСС.СР-ИД 187409932. (Рецензенти проф. др Анета Лакић, Медицински факултет и проф. др Весна Николић Ристановић, Факултер за специјану едукацију и рахабилитацију, Универзитет у Београду)..

У три наведена поглавља на укупно 68 страница рукописа, проф. др Жегарац се бави значајним теоријским и практичним питањима везаним за дефинисање и операционализовање појаве злостављања и занемаривања деце, питањима

концептуализовања интервенција за заштиту деце од злостављања и занемаривања у различитим контекстима и посебно организовањем интервенција у области социјалне заштите, посебно у центру за социјални рад који у систему заштите деце Републике Србије има централну улогу.

Монографија је намењена за унапређење професионалне праксе социјалних радика и других професионалаца који су запослени у установама и службама социјалне заштите, образовања, здравства, правосуђа и полиције и у невладином сектору. Савремено је написана и прилагођен актуелним изазовима и дилемама у пракси заштите деце, где се разрађује модел праксе у складу са савременим теоријско-методолошким концептима социјалног рада.

Поглавља приручника на којима је ауторка радила су резултат њене веома јасно изражене и доследне оријентације: теоријски фундиране концептуализације практичне делатности социјалног рада. Овим се наново отклања вештачка и натегнута дихотомија теорије и праксе и сведочи о томе да вредност теоријских конструката зависи од њихове животности и практичне примењивости, као што и практични модели морају имати теоријску утемељеност.

Поједини делови из ове монографије користе као основна литература на основним студијама на предмету Социјални рад са децом и младима на Факултету политичких наука, на Филозофском факултету и Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду. Ова монографија представља и обавезно практично упутство у центрима за социјални рад и другим службама и институцијама социјалне заштите.

Од осталих објављених радова, чланака објављених у домаћим научним часописима и зборницима, комисија је издвојила три за приказ у овом извештају Изборном већу Факултета политичких наука.

6. Прегледни рад објављен у зборнику националног значаја „Неутралност и моћ у медијацији – преиспитивање одрживости концепата“, у: Џамоња Игњатовић, Т. и Жегарац, Н. (ур.) (2009). *Теоријске основе медијације – Перспективе и Доприноси*. Београд: Центар за примењену психологију. ИСБН 978-86-83797-72-1. стр. 41-57.

У овом прегледном чланку су размотрене и критички анализирани теоријске и практичне дилеме концепта неутралности у медијацији у контексту постмодернистичке перспективе. Истражен је концепт неутралности и конотације, контрадикције и тешкоће које из њега произилазе. Вишеструка значења неутралности у разноврсним контекстима и ситуацијама праксе медијације се доводе у везу са принципом самодоређења страна и питањима граница моћи медијатора. Проф. Жегарац износи гледиште да усвајање постмодернистичке идеје моћи као флуидне и промењиве омогућава да се идеје неутралности и самоодређења страна конструишу такође као флуидне и промењиве тако да се сагледавају као отворени и контекстуални, а не апсолутни концепти.

У закључку текста, ауторка наводи да два аспекта конструкта неутралности у односу на самоодређење страна и њихову везу са постмодернистичким идејама о моћи остају недовољно расветљена и захтевају теоријска промишљања и даља истраживања. То су разматрање и усаглашавање прихватљивих граница интервенција медијатора, односно одговарајућа ограничења употребе моћи медијатора, и у вези са тим развој стратегија за обезбеђење оптималног самоодређења страна. Даља истраживања могу да помогну у ближој артикулацији ових конструката и њиховој примени у општим и широко примењивим моделима медијације. То може да омогући и конструисање варијетета који су прилагођени различитим културним контекстима и областима медијације.

7. Оригинални научни рад објављен у зборнику националног значаја «Помоћ жртвама и реформа социјалне заштите у Србији». У: В. Николић-Ристановић & С. Ђопић (ур.) (2011). *Права жртва и ЕУ*. Београд: Виктимолошко друштво Србије & Прометеј, 179-188.

У овом чланку представљене су и критички анализиране активности и тешкоће у реформи социјалне заштите на установљавању система заштите и помоћи жртвама насиља. Нови Закона о социјалној заштити разрађује и операционализује концепте дефинисане Стратегијом развоја социјалне заштите: развијање мреже услуга у заједници, међусистемско планирање и повезивање, стандарде услуга и професионалног понашања, обуку и перманентно усавршавање запослених. Дефинисане су законске основе нових системских механизма и услуга за заштиту од насиља у породици. Нови Закон о социјалној заштити експлицитно наводи посебне групе корисника – жртва насиља у различитим старосним групама и животним ситуацијама које захтевају специјализовану помоћ и подршку. Предвиђене су посебне услуге и облици помоћи и подршке за децу, одрасле и старе особе жртве различитих видова злостављања и занемаривања, насиља међу партнерима, експлоатације и трговине.

У овом чланку проф. др Жегарац излаже гледиште да значајан културолошки и стручни изазов у борби против насиља у породици су често супротстављене перспективе и приступи код заштите деце и заштите жена. Корени ове ситуације су у другачијој историји и различитој идеологији (усмереност на дете и/или породицу, насупрот усмерености на жену), што је за последицу имало и развој различитих служби и услуга. У области заштите деце, најбољи интерес детета и касније концепт сталности су определили развој законских решења, методологије социјалних служби и специфичних превентивних, развојних, заштитних, терапеутских и рехабилитационих услуга. Насупрот томе, безбедност и оснаживање жене је у средишту интервенција и услуга код организација које заступају жене жртве, посебно у случају насиља међу партнерима. Присутни су и различити ставови и уверења око последица присуствовања насиљу на децу и способности претучене жене да заштити децу и одезбеди „адекватан надзор“.

Ауторка сматра да систем социјалне заштите има потенцијал да буде карика међу другим подсистемима које се баве жртвама насиља. За то је потребно да се

устопостави јасна веза између политике заштите жртава коју формулише влада у разноврсним стратешким и програмским документима и доношење одговарајућих закона који имплементирају усвојену политику на кохерентан начин. Такође се с правом наглашава да је поред подршке у увођењу новина, на нивоу непосредне праксе у социјалној заштити, значајна уградња механизма за евалуацију и праћење квалитета помоћи и подршке која се обезбеђује жртвама.

8. Прегледни рад објављен у часопису националног значаја «Ресторативна правда између филозофије и емпирије», коауторке Џамоња Игњатовић, Т., Жегарац, Н. у: Подунавац, М. (ур.) Годишњак 2008, Београд: Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, Година ИИ, Број 2, 452-464, ИССН 1820-6700 ЦОБИСС.СР-ИД 1457746042008452-464.

У раду су приказани основне поставке и принципи ресторативне правде, као и критичка разматрања овог концепта и праксе која из њега произилази. Анализа се фокусира на аксиолошку и методолошку перспективу и питања моћи, рода и разлика као суштинска за ефективну примену концепата ресторативне правде у пракси.

На основу изнетих критичких разматрања ауторки, могло би се закључити да се ресторативна правда због своје популаризације непрестано шири на праксе које нису по својој природи ресторативне (неке су заправо превентивне), а не примењује се (или бар веома ретко) тамо где је „рестаурација“ најпотребнија као што су случајеви тежих кривичних дела, посебно родно заснованог насиља. Суштина модела није у могућности избегавања казне за починиоца кривичног дела, него пружање могућности за постизање ресторативног исхода. Дијалог и отворена комуникација су најбоље средство да се овај исход оствари, али ресторативни циљ је оно што дефинише суштину самог концепта.

Прокламовани вредносни принципи, као битне одреднице ресторативне правде доводе се у везу са емпиријским захтевима евалуације ефеката ове “филозофије” примењене у пракси.

9. Оригинални научни рад објављен у часопису националног значаја «Инструменти за процену младих са антисоцијалним понашањем», коауторке Џамоња Игњатовић, Т., Хрнчић, Ј. и Жегарац, Н. (2011). Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања, Вол. XXX / 1-2 / 261-277< УДК: 343.97:316.624-053.6;364-787.22-053.6;159.923.3.072.

Рад се бави приказом и анализом дескриптивних и метријских карактеристика, као и могућностима примене различитих инструмената за процену младих са антисоцијалним понашањем. Одабрани инструменти, од којих су неки ауторско дело ауторки, се баве проценом личних карактеристика младих, њихових породица и врчњачке групе. Њима се прикупљају подаци релевантни за планирање и праћење ефеката услуга и мера у оквиру служби социјалне заштите, здравствених институција, психолошких саветовалишта, школа и сл.

Инструменти су развијани у оквиру различитих истраживачких и апликативних

пројеката и емпиријски су проверени на нашој популацији адолесцената.. Обухваћени су следећи инструменти процене: Скала конфликтних тактика ТАКИТ, Скала самопроцене агресивности САГ, Скала личних уверења ЛУС, Скала само-ефикасности СЕС и Скала прокриминалног понашања неформалне групе ПОКС-Р. Скоро све скале су показале веома добру поузданост, и предиктивну валидност. Једино је скала СЕС имала нешто ниже метријске карактеристике, с обзиром на мали број ајтема и хетерогеност аспеката само-ефикасности које обухвата. Имајући у виду значај процене само-ефикасности за планирање и евалуацију третмана антисоцијалне омладине, потребно је даље унапредити скалу.

* * *

Радови кандидаткиње проф. др Невенке Жегарац који су објављени пре претходног периода (1994-2007) су приказани у извештајима о претходним изборима за асистента, доцента и ванредног професора. Овом приликом указујемо да они сведоче о постојаном опредељењу кандидаткиње да своја научна знања проширује и надограђује из области Теорије и методологије социјалног рада, нарочито у четири основна правца: *теоријски*: о основним теоријским поставкама и предметној одређености Социјалног рада са појединцем и породицом и социјалног рада са децом и младима, *методологија социјалног рада*, *стандардизација и системи квалитета у социјалној заштити и политика социјалне заштите деце*.

Наставно-педагошка активност

Од почетка своје универзитетске каријере на Факултету политичких наука, проф. др Невенка Жегарац је била ангажована и директно укључена у све наставне активности, укључујући извођење вежби, наставе, организовање и праћење праксе студената социјалног рада, учешће у стручним и истраживачким пројектима студената, менторски рад, рад са научним подмлатком, учешће у организовању и извођењу последипломске специјалистичке наставе, наставе на мастер и докторским студијама, те развој наставних програма за предмете из области Теорије и методологије социјалног рада.

Током своје каријере кандидаткиња је унапредила наставу из предмета на којима је била ангажована и установила неколико нових дисциплина, стално пратећи савремену домаћу и страну литературу и преносећи је студентима. Такав активистички приступ настави, непосредно и динамичко излагање уз стално обогаћивање наставних садржаја, резултовао је и чињеницом да су њени часови веома добро прихваћени од стране студената који су у значајном броју изабрали да окончају студије дипломским, специјалистичким, магистарским, мастер или докторским радом коме је проф. др Жегарац била ментор или члан комисије.

Активно је учествовала у процесу реформи високог образовања на факултету као члан Болоњске комисије и установила неколико нових дисциплина из области социјалног рада на основним, мастер, специјалистичким и докторским студијама.

Резултати евалуације педагошког рада проф. Жегарац од стране студената су у последњих 5 година уједначени, тако да је на основним студијама просечна оцена између 4.60 и 4.80, а на мастер студијама изнад 4.90.

Стручно и друштвено ангажовање

Поред научно-истраживачког и наставно-педагошког рада, проф. др Жегарац је активан сарадник више невладиних организација које се баве заштитом деце: Центра за права детета, Центра за интеграцију младих, Социјално-хуманитарног удружења "Сачувајмо децу", консултант УНИЦЕФ-а (од 2001. године) и Save the Children (од 2004) за питања заштите деце. Члан професионалних удружења Друштво социјалних радника Србије, Виктимолошко друштво Србије и Асоцијација медијатора Србије.

До избора у звање доцента је била ангажиована у више стручних пројеката који су подразумевали непосредан рад са клијентима и угроженим групама, организацију и вођење едукационих и социо-терапијских група, развој едукационих пакета, обуку и супервизијску подршку професионалцима у социјалној заштити, и изградњу институционалних капацитета служби у локалној заједници.

Стручно и друштвено ангажовање након избора у звање ванредног професора (2007-2012) године

Учествовала је у више стручних пројеката који су подразумевали развој политике у области социјалне заштите, развој образовних пакета за стручне раднике, обуку и истраживање:

- **2007** Руководилац радне групе за израду *"Правилника о стандардима и организацији рада центара за социјални рад те садржају и начину вођења евиденције и документације о стручном раду"*.
- **2007-2010** Национални консултант пројекта „Подршка имплементацији Стратегије социјалне заштите ДФИД, ОПМ - Oxford Policy Management Limited.
- **2009** - Саветник омбудсмана Р. Србије за права детета, ко-аутор нацрта Закона о правима детета
- **2010 – 2011.** Ко-аутор Закона о социјалној заштити (усвојен марта 2011.)
- **2011** Међународни консултант Уницефа за питања реформе социјалне заштите у Црној Гори
- **2011** – Руководилац радне групе МРСП Р. Србије за израду регулаторних механизма за примену новог Закона о социјалној заштити – питања изградње стандарда, лиценцирања организација и професионалаца, инспекције, стручног надзора и стручне помоћи, евиденције и документације у социјалној заштити.

Проф. Жегарац је коаутор и тренер у два програма обуке акредитована у систему социјалне заштите Р. Србије за стручне раднике у социјалној заштити – програма „Вођење случаја у центрима за социјални рад“ (обучено око 1500 стручних радника и 32 тренера) и „Оперативно планирање у центрима за социјални рад“ (обучено око 250 стручних радника и 15 тренера).

Председница је управног одбора Републичког завода за социјалну заштиту и члан управног одбора Центра за породични смештај деце у Београду.

Стручно и друштвено ангажовање пре избора у звање ванредног професора (1997-2007) године

Од **1997. – 2000.** године ангажована као координатор и консултант програма *"Едукација мултидисциплинарних тимова за превенцију и заштиту деце од злостављања у локалној заједници"*, програм Социјално-хуманитарног удружења "Сачувајмо децу", подржан од стране ОСИ. Пројекат је подразумевао развој едукативних пакета, обуку и супервизијску подршку професионалцима из социјалне заштите, правосуђа, полиције, здравства и образовања.

Од **1999. - 2002.** године ко-аутор и координатор пројекта *"Интеграција младих са поремећајима у понашању у локалну заједницу"*, пројекат Социјално-хуманитарног удружења "Сачувајмо децу". Пројекат се одвијао у Заводу за васпитање деце и омладине у Београду и подразумевао је непосредан социо-терапијски рад са децом и младима са поремећајем у понашању и рад на организовању заједнице.

Током **2000. и 2001.** године учествује као сарадник на пројекту Центар за права детета *"Развој социјалне мреже и модела заштите деце од злостављања"*. Пројекат је био усмерен на стварање модела заштите деце у заједници и подразумевао је непосредан рад на изградњи капацитета центара за социјални рад, институција социјалне заштите, правосуђа, полиције, здравства и образовања.

Учествовала је у више стручних пројеката који су подразумевали развој политике у области социјалне заштите, развој едукационих пакета за стручне раднике, обуку и истраживање:

- **2002. - 2003.** Аутор и руководилац пројекта *"Развијање стандарда стручног рада у центрима за социјални рад"* подржаног од стране Министарства за социјална питања и УНИЦЕФ-а. Пројекат је подразумевао развој едукативних пакета, обуку професионалаца из социјалне заштите, истраживање стања и потреба центара за социјални рад, супервизијску подршку и развој праксе стандардизације у социјалним службама.

- **2003.** Консултант *Програма развоја цивилног друштва* Европске агенције за реконструкцију (Civil society programme, EAR). Програм је подразумевао промоцију социјалне кохезије и локалног партнерства између владиног и цивилног сектора.
- **2004. - 2005.** Руководилац пројекта *"Стандарди и организација у центрима за социјални рад"*, подржаног од стране Министарства за рад, запошљавање и социјалну политику и Норвешке владе. Пројекат је био усмерен на развијање предлога модела стандардизације у социјалној заштити и изградњу стандарда за вођење случаја, супервизију, организацију службе, кодекс праксе и пратеће документације.
- **2004.** Као ко-аутор учествовала у изради *"Општег протокола за заштиту деце од злостављања и занемаривања"*, пратећег *Приручника* и едукативног пакета (2006).
- **2005.** Ко-аутор *"Стратегије развоја социјалне заштите"*, усвојеног од стране Владе Републике Србије новембра исте године.
- **2005. - 2006.** Координатор на пројекту *"Центар за медијацију - едукација и имплементација"*, пројекат Градског центра за социјални рад у Београду у партнерству са Факултетом политичких наука Универзитета у Београду. Пројекат подржан од стране Фонда за социјалне иновације и УНДП.
- **2006.** Ангажована на изради аналитичке студије *"Социјална заштита у Београду"* (ко-аутор са доц. др Мирославом Бркићем) за потребе израде Стратегије развоја Града Београда.
- **2006.** Руководилац радне групе за израду *"Правилника о стандардима и организацији рада центара за социјални рад те садржају и начину вођења евиденције и документације о стручном раду"*.

Разноврсним стручним и друштвеним ангажовањем у области социјалне заштите и права детета проф. Жегарац је у сталној комуникацији са социјалним радницима који су ангажовани у непосредној пракси, и доприниси увођењу савремених методских приступа социјалног рада у службама социјалне заштите, чиме је још једном потврдила своју орјентацију ка теоријски заснованој концептуализацији практичне делатности социјалног рада.

ЗАКЉУЧНА ОЦЕНА КОМИСИЈЕ

Од последњег изборног периода проф. др Невенка Жегарац објавила је самостално или ко-ауторски више оригиналних у научној и стручној јавности запажених и високо оцењених монографија и научних радова који су објављени у зборницима и научним часописима. Неки од наведених радова тренутно се користе као обавезна или шира литетратура за студенте основних, специјалистичких, мастер и докторских студија Факултета политичких наука и других Факултета БУ.

Поред објављених научних радова, проф. др Жегарац је учествовала са рефератима на више међународних и домаћих научних и стручних скупова и конференција. Као сарадник, консултант или руководилац учествовала је у бројним домаћим и међународним научно-истраживачким и стручним пројектима и израдила више стручно-аналитичких текстова, програмских документа, едукативних пакета и стручних упутстава за професионалну праксу социјалних радника. Ради се, дакле, о афирмисаној кандидаткињи која је одавно скренула пажњу научне и стручне јавности, у области социјалне политике, социјалне заштите и посебно социјалног рада, својим креативним, савесним, квалитетним и одговорним радом који је ставља на сам врх истакнутих стручњака у овој области.

Имајући у виду наставну, научну, стручну, педагошку, публицистичку делатност кандидата и све остало напред наведено, Комисија константује да проф. др Невенка Жегарац испуњава све услове да буде бирана у наставничко звање, па у том смислу имамо част да Изборном већу Факултета политичких наука у Београду предложимо да се проф. др Невенку Жегарац изабере у звање редовног професора за наставно научну област Теорија и методологија социјалног рада.

У Београду, 18. априла 2012. године

КОМИСИЈА

Др Мира Лакићевић,
редовни професор ФПН

Др Милосав Милосављевић,
редовни професор ФПН у пензији

Др Ив-Растимир Недељковић,
редовни професор ФПН у пензији